

Acțiune introdusă la 5 iulie 2018 – Altice Europe/Comisia**(Cauza T-425/18)**

(2018/C 341/31)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Altice Europe NV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentați: R. Allendesalazar Corcho și H. Brokelmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1-4 din Decizia C(2018) 2418 (final) a Comisiei din 24 aprilie 2018 de impunere a unei amenzi pentru punerea în aplicare a unei concentrări cu încălcarea articolului 4 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾ [cazul M.7993 – Altice/PT Portugal, procedură în temeiul articolului 14 alineatul (2)];
- cu titlu subsidiar, exercitarea competenței sale de fond pentru a reduce substanțial amenzile impuse la articolele 3 și 4 din decizia atacată și
- în orice caz, obligarea Comisiei la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se invocă faptul că articolul 4 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 și principiile legalității și prezumției de nevinovăție au fost încălcate, în măsura în care decizia atacată utilizează noțiunea „punere în aplicare” a unei concentrări dincolo de sfera și de înțelesul său.

Reclamanta susține că „punerea în aplicare” a unei concentrări în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 ar necesita mai mult decât „posibilitatea exercitării unei influențe decisive” asupra unei întreprinderi și că niciunul dintre elementele invocate în decizia atacată nu ar constitui o punere în aplicare. În plus, reclamanta susține că, prin extinderea noțiunii „punere în aplicare” în mod nejustificat, decizia atacată ar încălca principiul legalității prevăzut la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 7 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prezumția de nevinovăție garantată la articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 alineatul (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept, în măsura în care decizia atacată constată că reclamanta a dobândit controlul exclusiv asupra PT Portugal.

Decizia atacată ar săvârși o eroare de drept și de fapt prin constatarea faptului că reclamanta a dobândit controlul exclusiv asupra PT Portugal și a pus în aplicare concentrarea dobândind controlul exclusiv asupra PT Portugal.

3. Al treilea motiv, prin intermediul căruia se pretinde că Comisia a săvârșit o eroare de fapt și de drept prin stabilirea existenței unor încălcări ale articolului 4 alineatul (1) și ale articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004.

Clauzele pregătitoare pretins incluse în contractul de vânzare-cumpărare ar fi avut o natură auxiliară și nu ar fi reprezentat o punere în aplicare prematură a unei concentrări. În plus, reclamanta nu ar fi exercitat nicio influență decisivă asupra PT Portugal înainte de încheierea acordului. Comisia nu ar fi putut să se bazeze pe cele șapte aspecte menționate la articolul 4.2.1 din decizia atacată pentru a stabili exercitarea controlului efectiv de către reclamantă asupra PT Portugal. În sfârșit, decizia atacată ar săvârși o eroare de drept și de fapt stabilind că transmiterea de informații reclamantei contribuie la constatarea exercitării controlului.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiile *ne bis in idem*, proporționalității și interzicerii dublei incriminări, precum și pe o excepție de nelegalitate în temeiul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004.

Prin impunerea a două amenzi aceluiși autor pentru același comportament în temeiul a două dispoziții legale care protejează același interes, decizia atacată se pretinde că încalcă principiul *ne bis in idem* prevăzut la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 4 alineatul (1) din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, principiul proporționalității prevăzut la articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și interzicerea dublei sancționări care are la bază principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre. Excepție de nelegalitate în temeiul articolului 277 TFUE cu privire la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004, care ar permite Comisiei să sancționeze același autor de două ori pentru un singur comportament care a fost deja sancționat prin articolul 7 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004.

5. Al cincilea motiv, prin intermediul căruia se susține că amenzile sunt nelegale și încalcă principiul proporționalității.

Decizia atacată ar încălca articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004, în măsura în care impune amenzi reclamantei, în pofida lipsei neglijenței sau intenției sau a oricărei atingeri aduse obiectivelor normelor Uniunii privind concentrările economice. Decizia atacată ar încălca articolul 296 TFUE și articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin faptul că a omis să motiveze cuantumul amenzilor. Decizia atacată ar încălca în continuare principiul proporționalității prin impunerea unei a doua amenzi în temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004 pentru același comportament deja sancționat în temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004. În sfârșit, amenzile ar încălca principiul proporționalității întrucât decizia atacată nu ar lua în considerare în mod adecvat toate circumstanțele relevante când stabilește cuantumul lor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 8/vol.1, p. 201) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 139/2004”).

A acțiune introdusă la 11 iulie 2018 – Bizbike și Hartmobile/Comisia

(Cauza T-426/18)

(2018/C 341/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Bizbike (Wielsbeke, Țările de Jos), Hartmobile BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)

Pârât: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/671 al Comisiei din 2 mai 2018 de supunere la înregistrare a importurilor de biciclete electrice originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾ pentru motivele menționate în cerere și
- obligarea Comisiei Europene și a oricăror altor intervenienți la plata cheltuielilor de judecată.